

v spoločnosti je dielom Ducha Svätého v nás. Neustále sa otvárajme pôsobeniu tohto Božieho Advokáta a Obhajcu.

Skončenie viditeľnej pozemskej prítomnosti Ježiša Krista nie je jeho „pohrebom,“ na ktorom ho oplakávame a potrebujeme, aby nás niekto potešil. Avšak ani úlohu Ducha Svätého nemožno chápať tak, že „nahradil“ Ježiša Krista, ktorý predsa prisľúbil, že ostáva s nami až do skončenia sveta. Pôsobením Parákleta sa umocňuje a neustále aktualizuje Ježišova prítomnosť. Z toho dôvodu v tzv. nicejsko-carhradskom vyznaní viery sa Duch Svätý nazýva „Oživovateľ“.

Pokoj, ale iný

Po svojom zmŕtvychvstaní Pán Ježiš pri stretnutí so svojimi apoštolmi používa pozdrav „Pokoj vám“ (porov. Jn 20, 19. 21. 26). V prípade nášho úryvku však Kristus hovorí o tom, že „zanecháva“ a „dáva“ pokoj. Nejde teda o pozdrav, ale tieto slová je potrebné spojiť s osobou Ducha Svätého, o ktorom práve hovoril. Duch Svätý nie je len ten, ktorý prináša pokoj, ale On je Pokojom, ktorý Kristus zanecháva ako dar svojim učeníkom.

Pán Ježiš zdôrazňuje, že jeho pokoj je odlišný, než pokoj, ktorý dáva tento svet. Uvažujme, v čom je rozdiel. Aký pokoj ponúka tento svet? Prečo sa Ježiš od neho dištancuje? A čo my?

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

POVERY, MÁGIA, VEŠTBY - II.

Diabol pracuje ako úžernícka nebankovka, požičia rád, aby časom získal všetko

Pokračovanie rozhovoru o nástrahách a omyloch týkajúcich sa prvého Božieho prikázania s generálnym vikárom Trnavskej arcidiecézy Petrom Šimkom.

Možno i preto si mnohí ľudia kupujú rôzne predmety, ktoré im majú priniesť šťastie či zvláštnu ochranu. Niektorí si ich zadovážia len z estetického dôvodu. Nakol'ko zaväzi úmysel zaobstarania a vlastníctva takýchto vecí „pre šťastie“?

Ak je šťastie závislé nie od toho, čo mám vnútri, ale od vonkajšej veci, disponujem sa k tomu, aby som bol manipulovaný. A potom je jedno, či si kúpim kameň alebo ruženec. Je to len povera, že moje šťastie závisí od nosenia kríža, červenej šnúrky, hviezd a podobne.

Čo si môže človek spôsobiť takouto poverou?

Poverou sa človek otvára pôsobeniu Zlého, ktorého priťahuje každé iracionálne, nerozumné správanie. Človek sa vedome a dobrovoľne zrieka svojej slobody, aj keď len postupnými krokmi.

Dá sa hneď na prvý pohľad spoznať, ktorý predmet je okultný, ezoterický, magický?

Ak je na predmete použitý špecifický symbol, tak áno. Hoci treba vedieť, že mnohé symboly, ktoré sa používajú, sú len „ukradnuté“. Kresťania napríklad bežne používali obrátený kríž. Je to symbol svätého Petra, ktorý zomrel ukrižovaný dole hlavou, a podobne.

Je potrebné, aby sme chápali význam symbolov. Telo je symbolom duše. Slovo je symbolom myšlienky, teda vonkajším vyjadrením toho, čo je vnútri. Aj tento svet vznikol Božím slovom, je vyjadrením Božej myšlienky (Gn 1, Jn 1). Do nastavenej harmónie medzi vnútorným a vonkajším svetom vstúpil diabol so svojou disharmóniou. Nedokáže zmeniť Boží projekt, môže len falšovať vonkajšie vyjadrenie. Preto máme symboly, ktoré sú v súlade s Božím projektom, a tie, ktoré sú v disharmónii s ním.

Kresťanská symbolika sa snaží vyjadriť vonkajším znakom Boží plán s týmto svetom. Aj v pohanskej kultúre nachádzame očakávanie vykupiteľa vyjadrujúce svojimi symbolmi, ktoré kresťanská kultúra prijala za svoje. Z generácie na generáciu si ľudia prenášali radostnú správu, ktorú Boh oznámil Adamovi a Eve pri vyhnaní z raja. Išlo o zvesť, že raz príde Spasiteľ, ktorý vykúpi ľudstvo z otroctva satana a prinesie ľuďom nový poriadok a večný život (porov. Gn 3, 15).

Pravdou je, že často ani sami nevieme, čo doma máme. Môže na náš život negatívne pôsobiť, ak vedome alebo nevedome uchováme predmety s okultnou, ezoterickou symbolikou?

Ak by sme boli svätí, nespôsobí nič. Všetko je na liste vlastníctva Pána. Diabol len falšuje, nič nie je jeho, chce nás však o tom presvedčiť. Zo strachu a pod vplyvom hriechu mu začneme veriť. Ak kupujeme okultné či ezoterické predmety, podporujeme svojimi peniazmi tých, ktorí ich vyrábajú. Tak sa do toho namočíme.